

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط میان شیوه های فرزند پروری والدین و پرخاشگری در دانش آموزان دختر مدارس ابتدایی شهر همدان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فروزان رضاپور شاه کلائی - دانشیار (ارتقاء سلامت با گرایش ارتقاء ایمنی و پیشگیری از صدمات، گروه بهداشت عمومی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران)

بابک معینی - دانشیار (آموزش بهداشت و ارتقاء سلامت، گروه بهداشت عمومی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران)

جلال پورالعجل - استاد (اپیدمیولوژی، گروه اپیدمیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران)

محمد بابامیری - استادیار (روانشناسی، گروه ارگونومی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران)

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: والدین می توانند باعث رشد یا پیشرفت نوجوانان از طریق رفتارهای مراقبتی که در پیش می گیرند باشند به طوریکه شیوه های فرزندپروری یک عامل تعیین کننده و اثرگذار است که نقش مهمی در آسیب شناسی روانی نوجوانان دارد. همچنین پرخاشگری یکی از مسائل مهم زندگی و مشکلات اصلی دوران کودکی و نوجوانی است. مطالعه حاضر با هدف تعیین سبکهای فرزندپروری والدین و ارتباط آن با مشکلات رفتاری پرخاشگری در دانش آموزان دختر مدارس ابتدایی در شهر همدان، انجام گردید. مواد و روش ها: این مطالعه مقطعی بر روی 600 نفر از دانش آموزان دختر پایه چهارم، پنجم و ششم دوره دوم ابتدایی شهر همدان، بصورت نمونه گیری خوشه ای و تصادفی در سال 1397 انجام گردید. ابزارهای جمع آوری اطلاعات شامل پرسشنامه سنجش پرخاشگری (AGQ) (Ahvaz Aggression Inventory) و پرسشنامه شیوه فرزند پروری والدین بامیرند بود که به روش خود گزارش دهی تکمیل گردید. داده ها با استفاده از آماره های توصیفی و آزمون های همبستگی پیرسون، تی مستقل و کای اسکوئر در نسخه 14 نرم افزار STATA تحلیل گردید. یافته ها: بر اساس یافته های مطالعه حاضر، میزان پرخاشگری در بین شرکت کنندگان در پژوهش 66/3 درصد و سبک فرزند پروری استبدادی 44/35 درصد گزارش شد. همچنین وضعیت رفتار پرخاشگرانه با 59/58 درصد در سطح نامطلوبی ارزیابی گردید. طبق نتایج بین سبک فرزند پروری سهل گیر و ابعاد رفتار پرخاشگرانه شامل خشم ($P=0/001$)، تهاجم ($P=0/001$) و کینه توزی ($P=0/001$) ارتباط معنی دار آماری مشاهده شد. نتیجه گیری: میزان پرخاشگری در دانش آموزان مورد مطالعه قابل توجه می باشد. همچنین آموزش مهارت روشهای فرزند پروری صحیح جهت والدین با انجام مداخلات مرتبط به منظور کاهش این مشکلات ضروری به نظر می رسد. لذا توجه بیشتر به اجرای اینگونه مداخلات مبتنی بر مدارس جهت حداکثر اثربخشی توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

بهداشت مدارس، نوجوانان، خشونت، فرزند پروری، ارتقاء سلامت روان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/904298>

